

 HARLEQUIN®
TM

H JALLOOLINE ROMAAN

*Daam loori
varjus*

Esimene raamat

Sarah Mallory

Sarah Mallory
LADY BENEATH THE VEIL
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Stella Sägi
Korrektor Inna Viires

© 2014 by Sarah Mallory
© 2014 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M10279714
ISBN 978-9949-25-610-5

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Autori saatesõna

Raamatu „Daam loori varjus” esimene lehekülg on tegelikult minu kõige esimene mõttesälvatus selle loo tarvis. Ma tahtsin uurida, mis juhtuks, kui mees avastaks järsku, et on abielus naisega, keda ta pole kunagi varem näinud. Muidugi pole see mõte uus – Briti ajaloo on paljude aristokraatide poegi ja tütreid pandud poliitilistel või majanduslikel põhjustel paari peaaegu võõrastega –, kuid mina ei kavandanud seda mõistusepärase liiduna, sellest pidi saama julm pettus.

Võiks arvata, et keegi ei kasutaks nii julma riugast... Hüva, tuleb vaid heita pilk ajalukku nägemaks, et George’ide ajastu Inglismaa elu võis olla julm ja jõhkralt lühike, vastukaaluks olid tolle ajastu inimesed sitked, tahumatud ja äkilised. Seaton Delavali külas Northumberlandis elanud ja külastajaile pööraseid vingerpusse mänginud Sir Francis Blake Delavali teod on leidnud palju äramärkimist.

Ta laskis paigaldada tõstemehhanismid, nii et kui pahaaimamatud külalised lahti riietusid, tõsteti magamistubade seinad järsku üles ja inimeste tegevus oli kõigile näha. Ühes magamistoas oli võimalik voodit langetada külma veega täidetud paaki ja teises ärkasid külalised täielikult tagurpidi

pööratud toas: mööbel rippus „põranda” küljes ja kandelaaiber kõrgus keset „lage”. See oli kindlasti ülimalt närvesööv kogemus. Üht vanaldast (kuid rikast) leske veendi isegi Sir Francisega abielluma pärast mängulist pettust, kuhu oli kaasatud ennustaja ja „juhuslik” kohtumine.

Seega mõtlesin ma, et Gideoni ja Dominique’i abiellumine võis väga hästi aset leida, aga kuidas oleks lõpuks õnneliku kooseluga? Kas selline abielu võiks toimida, kui tegemist poleks muinasjutulise laulatusega, mida mõlemad olid soovinud? Nojah, loomulikult näevad nad vaeva, kuid ma arvan, et leidsin viisi, kuidas nad oma erimeelsused lahendatud saavad ja koos õnne leiavad. Ma loodan, et olete nõus. Te võite minuga vabalt ühendust võtta aadressil www.sarahmallory.com.

*Sallyle,
mu parimale sõbrale headel ja halbadel aegadel.*

Esimene peatiikk

Ärgu keegi lahutagu neid, kelle Jumal on ühte liitnud!

Need sõnad kaikusid üle väikese kiriku, kajades vastu selle seintelt. Kõrgeauline Gideon Albury silmitses laialt naeratades tugevasti looritatud kuju enda kõrval. Jumal õnnistagu seda naist, ta tõstis neitsiliku tagasihoidlikkuse uutesse kõrgustesse!

Võib-olla mõtles naine, et see sütitab Gideoni, kuid ta tegi seda suurepäraselt nunnaks riietumatagi. Oma vormika keha, kuldsete kiharate ja rukkilillesiniste silmadega oli ta harvaesinev kaunitar. Ja too väike riugas, mida neiu kasutas, kui piilus ripsmete alt Gideoni, ning tema sinised silmad lubasid meelaid naudinguid... mehe keha tõmbus ootusärevusest pingule. Lõpuks saab ta neid lopsakaid vorme täielikult nautida!

Too väike kallike ei olnud niisugune, kes oleks eputanud oma võludega. Lõppude lõpuks oli ta ju daam, õigupoolest Martleshami krahvi nõbu. Gideon poleks muidu kaalunud abiellumist ilma neiu isa nõusolekuta. Lord Rotham – Gideoni isa – võis pidada teda kõlvatuks, ent ta ei olnud

langenud nii madalale, et abielluda oma ringkonnast välja poole. Kuid olgu jumal tunnistajaks: Gideon ei olnud kunagi varem näinud niisugust täiuslikkust aadlisoost noores daamis. Neiu oli lubanud Gideonil heita pilgu ta kaunitele pahkluudele, mehe käed olid võtnud kinni tolle peene piha ümbert ja lumivalge täidlane rind oli lausa kutsunud end suudlema. Taevake, pelk mõte sellele raskendas abielu- tseremooniale keskendumist. Toodi kirikuraamat. Gideon kritseldas hooletult oma nime ja jälgis, kuidas ta mõrjsja lisas oma nime tema omale. Gideoni arvates segas too neetud loor naisel nägemist, sest sulepead hoides ta käsi väris- ses pisut. Martlesham kirjutas tunnistajana hoogsalt alla ja muigas laia suuga.

„No nii – see on siis tehtud.”

„Nii on.” Gideon silmitses naeratades oma vastset abikaasat. „Ma arvan, et nüüd võime ilma selleta läbi ajada.”

Gideon sirutas käe loori poole, ent naine pani kärmesti oma kinnastatud käe tema omale.

„Mitte veel,” sosistas ta.

Gideon naeris.

„Vaata ette, mu arm, ma hakkan arvama, et abiellusin pirtsaka preilikesega!”

Ta lootis, et kuuleb naise meeldivat kurguhäälset naeru, kuid too oli vait ja pani üksnes sõrmed Gideoni käsivarrele, kui mees ta ukseni saatis.

Pärast kivihoones valitsenud hämarust mõjus päikesevalgus peaaegu pimestavalt, kui nad kirikust välja astusid. Gideon seisatas ja pöördus uuesti naise poole.

„Nüüd, preili Kombekus, lubage mul teid suudelda...
Armas jumal!” Gideon taganes, tema silmad läksid õudu-
sest pärani, kui ta langetas pilgu ja vaatas otsa täiesti võõrale
inimesele.

Teine peatükk

Dominique seisis väga vaikselt ja vaatas ainiti otsa oma jahmunud värskele abikaasale. Selles näos oli kõike seda, mida ta oli oodanud: õudust, järsku tundemuutust, vastikust. Dominique oli teadnud, kuidas see mehele paista võib, kui trikk paljastub. Gideon tõmbas sõrmedega läbi kastanpruunide juuste, ajades segi oma hoolikalt seatud hooletu soengu samal ajal, kui nende selja taga kõlas Maxi julm naer.

„Vedasin su sisse, Albury!”

„Aga ma ei mõista. Sinu nõbu...”

„See *on* mu nõbu.”

Max turtsus naerda ja Dominique tundis südamest kaasa mehele, kes seisis ta kõrval. Too paistis rabatud.

See oli õigustatud. Kauni vormika blondiini asemel, kellega ta oli kaks viimast kuud kurameerinud, oli Gideon abielus pisikese brünetiga, keda ta polnud kunagi varem näinud.

„Kas midagi on valesti?” Vikaar vaatas ühe otsast teise otsa, enne kui suunas ebamääraselt mureliku pilgu Maxile. „Lord Martlesham?”

„Ei, ei, miski pole valesti,” väitis Max ikka veel itsitades...